

POSTANOWIENIE

Dnia 5.11.2015r.

Sąd Okręgowy w S. Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SO w S. Jan Filipczyk

Protokolant sekr. sądowy Wojciech Kazaniecki

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w S. del. do Prokuratury Okręgowej w S. Anny Janas oraz Zastępcy Kierownika Działu Penitencjarnego Aresztu Śledczego w S. P. G.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **skazanego S. W. s. D.**

o zezwolenie na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art.6 ust.1 pkt 2 oraz art.6 ust.3 i art.7 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz.U. z 2010r. Nr 142 poz.960) w zw. z art.14 ust.1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015r. poz.396)

postanawia:

odmówić skazanemu S. W. s. D. i B., ur. dnia (...) w S., nr PESEL (...) **zezwoleń na odbycie kary zastępczej 360 dni pozbawienia wolności** orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 01.07.2014r., sygn. akt II K 214/13 za czyn z art.157§1kk, art.157§3kk, art.275§1kk, art.276kk, art.278§1kk, art.278§5kk, **poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego,**

UZASADNIENIE

S. W. wystąpił z wnioskiem o udzielenie mu zezwolenia na odbycie kary poza zakładem karnym, w systemie dozoru elektronicznego. Wniosek swój uzasadnił chęcią podjęcia pracy i zapewnienia rodzinie pomocy finansowej.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 pkt 1, 2 ustawy z dnia 7 września 2007r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego, zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego można udzielić wobec skazanego, któremu orzeczono karę pozbawienia wolności nieprzekraczającą jednego roku, a nie zachodzą warunki przewidziane w art.64§2 kk oraz jest to wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Skazanemu, który rozpoczął już odbywanie kary w zakładzie karnym, można udzielić zezwolenia na odbycie w systemie dozoru elektronicznego pozostałej części kary, jeżeli za udzieleniem zezwolenia przemawia dotychczasowa postawa i zachowanie skazanego. Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego w S. z dnia 14.10.2015r. wynika, że skazany w czasie odbywania kary nie korzystał z nagrody regulaminowej, ukarany dyscyplinarnie został raz. Wobec przełożonych jest regulaminowy, ze współosadzonymi układa zgodne relacje. Nie ulega wątpliwości, że skazany jest jedynie poprawnie poddał się karze, co jest obowiązkiem każdego skazanego, a co nie jest jednak wystarczające do uznania, że dalsza resocjalizacja może być prowadzona w warunkach wolnościowych.

Skazany od 18.09.2015r. odbywa karę zastępczą 360 dni pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 01.07.2014r., sygn. akt IIK 214/13 za czyn z art.157§1kk, art.157§3kk, art.275§1kk, art.276kk, art.278§1kk, art.278§5kk. Wskazać w tym miejscu trzeba, że Sąd w powyższej sprawie wymierzył S. W. karę ograniczenia wolności,

którą z uwagi na uchylanie się skazanego od wykonania orzeczonej kary, zamieniono na zastępczą karę pozbawienia wolności. Postanowienie o zarządzeniu wykonania wobec skazanego zastępczej kary pozbawienia wolności wydane zostało w dniu 10.03.2015r., a uprawomocniło się w dniu 21.03.2015r.

To, zdaniem Sądu, dowodzi, że skazany jest sprawcą niepoprawnym, który nie potrafił docenić orzeczonej wobec niego kary o charakterze wolnościowym. Taka postawa skazanego nie daje gwarancji jego poprawnego funkcjonowania w warunkach poza jednostką penitencjarną, w tym przestrzegania porządku prawnego i stosowania się do nałożonych obowiązków w czasie odbywania kary w systemie dozoru elektronicznego. Stąd też, w ocenie Sądu, skazany wymaga oddziaływań wychowawczych, które powinny być wobec niego prowadzone w warunkach izolacji więziennej.

Za nieuwzględnieniem wniosku skazanego przemawia również jego zachowanie na wolności. Jak wynika z wywiadu środowiskowego z dnia 16.10.2015r., skazany niejednokrotnie znajdował się pod wpływem środków odurzających. W miejscu zamieszkania, miał jedynie przeciętną opinię.

W tych okolicznościach, zdaniem Sądu mając na uwadze dotychczasowe zachowanie i postawę skazanego, nieskuteczność orzeczonej wobec niego kary o charakterze nieizolacyjnym, brak aktywności w procesie resocjalizacji oraz zażywanie środków odurzających na wolności należy bez wątpienia stwierdzić, iż dla osiągnięcia celów kary celowy jest dalszy pobyt skazanego w warunkach izolacji.

Dlatego też, uznając wniosek S. W. o udzielenie zezwolenia na odbywanie kary w systemie dozoru elektronicznego za niezasadny, postanowiono jak wyżej.